

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Constans Defensio, Ex S. Scriptvra, Et Vera Catholica
Doctrina, Atqve Observatione Vniuersalis Christianæ
Ecclesiæ Deliberationis de Christiana Reformatione**

Bucer, Martin

Genevae, 1613

De nomine Missa 86

urn:nbn:de:hbz:466:1-34315

preces fundere & gratias agere. Item quod istius oblationis, videlicet gratiarum actionis & orationis, omnes qui id vera fide in Christum pertinent, quibusque id destinauit Dominus, participes siant, fruantur, & emolumenntum ex ea capiant. Denique quod Sacerdotes apud S. Cœnam prædicatione Euangelij, & distributione Sacramentorum, vñā cū gratiarum actione & oratione victimam Christi oblatam in ara crucis omnibus præsentibus applicent, hoc est, proponant, & quantum in ipsis est communicent, & exhibeant. Quod & omnibus iis certissimè ad salutem inseruit, qui eiusmodi applicationem & communicationem vera fide in Christum pertunt ac suscipiunt: è contrà verò ad intolerabile iudicium, qui eam hoc modo suscipiunt.

Hec omnia fidelissimè docet etiam Liber Reformationis, omnesque veri ministri Euangelij, nihil autem contrarium, sicut Aduersarij in Articulo de Applicatione, & alias criminantur: qua de re copiosius in eo loco tractabitur.

De nomine Missa.

CAP. LXXXVI.

DE origine huius nominis admodum securè disputant Aduersarij, cùm econtra verè docti sententiam suam sine certa affirmatione proponant. A Doctore Reuchlino vel alio quodam, qui & in eadem opinione fuit, accepterunt Missæ nomen esse dictionem Hebraicam נסqa Deut. 16. communem & voluntariam oblationem significet. Quod si verum esset, certè antiquiores S. Patres apud Græcos non minus imò citiūs, vt qui Iudeis propinquiores erant, & fidē Christi à Iudeis acceperant, usurpati fuissent, quam Latini: sicut etiam Haleluia, Amen, Osianna, Corban, & id genus alia vocabula usurparunt. Quoniam verò soli Latini patres, hac voce vtuntur, Græcorum verò nullus qui probatæ fidei ac certæ authoritatis sit (Epistolæ enim Ignatij in certi authoris sunt, vt testatur Hieronymus lib. 3. dialogo contra Pelagianos) sententia Aduersiorum de nomine missa non ita certo & indubitate statui potest.

Beatus Rhenanus opinionem verisimiliorem habet, nēpe quod missa apud veteres tantundem significarit, quantum missio, sicut Cyprianus, Remissam dicit pro Remissionem. Officium verò S. Cœnæ ita appellatum fuisse, quod apud antiquos mos & consuetudo erat semper prius missos faciendi omnes, qui in manifestis peccatis & scelerib. viuebant: necnon Catechumenos, Energumenos, & eos qui adhuc in pœnitentia stabant: ita vt à principio officij, quod erat missa, hoc est, missio, qui apud S. Cœnā non debebat adesse, totū officium missam, id est, missiōnem appellarint. Quemadmodum nunc ad finem officij quando dimittuntur hi qui apud S. officium manserunt, dicitur, *Ite missa est, hoc est, missio totius cœtus.* Videantur que Beatus Rhenanus

hac de re scripsit, in annotationibus suis in lib. 4. Tertulliani contra Marcionem.

Quod Aduersarij Dionysio iniuriam faciant, dicendo, Quod missam appellat, salutaris hostia oblationem, iam ante dictum est. Debeant Scripturas in nativis linguis, quibus ab initio conscripta sunt legere & intueri. Quod de nomine (Communio & *ouraçis*) dicunt, id contra ipsos facit: quoniam in suis missis nullam habent cum populo communionem, nec doctrinæ, nec gratiarum actionis & orationis, nec sacramentorum, quemadmodum Dominus instituit, & veteres perpetuò summa cum religione obseruarunt. Non magis quadrat eorum missis nomen (Collecta) Neque enī populum ad intelligibilem, legitimā & fidelem S. Cœnæ administrationem colligunt, per eāque Christo Domino adducunt.

*Ad Articulum De quatuor partibus quibus constet
Missæ responsio.*

C A P. LXXXVII.

ER-TV M est legitimam administrationem S. Cœnæ quatuor istis partibus constare, quæ enumerantur ab Aduersariis, videlicet, Doctrina, Oratione, gratiarum actione, ac perceptione Sacramentorum. Verum etiam est, quod scribunt, Doctrinam & perceptionem sacramentorum præcipue & peculiariter præsentibus conferre. Item, Quod gratiarum actionem oratione ita à Sacerdote fieri debeat, ut prælentes omnes intentionem suam in verba sacerdotis dirigant, & communiter cum eo presentur ac gratias agant. Iste sunt substanciales partes Missæ: quas quoniā Aduersarij in missis suis nec habent, nec prætent, neceile eit iplas eorum missas non esse Christianas, sed scandalosa missarum simulachra & umbras.

Nam iuxta doctrinam Spiritus Sancti, I. Cor. 14. hæc tatum sunt Christianæ doctrinæ, orationes & gratiarum actiones in Ecclesia Dei, quæ ex spiritu Christi ad intellectum præsentis multitudo nisi proponuntur ac pronuntiantur. Iam vero Aduersarij in missis suis eiusmodi lingua vtuntur, quam Ecclesia Christi non intelligit: plerūque etiam ad hunc modum omnia ligant, ut ne iij quidem, qui Latinè nouerunt, quicquam vel paucissima ex illis intelligere & apprehendere possint. Quamobrem nullam doctrinam, orationem aut gratiarum actionem præsenti multitudini proponunt, sed sunt ei instar barbarorum, loquuntur in auram, ac perinde se gerunt quasi pueri sint & dementes homines, sicut Apostolus hac de re loquitur.

Chrysostomum citant, qui dicit, Populum quando ad salutationem sacerdotis Dominus vobiscum, respondet, Et cum spiritu tuo, testari communem esse gratiarum actionem.

Qui sit igitur ut suum Dominus vobiscum non in ea lingua prouincient,